

uitspraak

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Zittingsplaats Alkmaar

Bestuursrecht

zaaknummer: HAA 19/3188

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 9 november 2020 in de zaak tussen

██████████, te ██████████, eiser

en

de raad van de gemeente Den Helder, verweerder

gemachtigde: mr. B.C. Slijkerman-van Leeuwen, ambtenaar team Bestuur en Organisatie bij de gemeente.

Procesverloop

Bij raadsbesluit van 25 februari 2019 (het raadsbesluit) heeft verweerder besloten:

1. een investeringskrediet beschikbaar te stellen van afgerond € 5,3 miljoen voor de tijdelijke realisatie van de gemeentelijke huisvesting op de Kerkgracht 1 en de Verkeerstorenweg 3 in combinatie met portakabins (scenario 4 - tijdelijk);
2. een investeringskrediet beschikbaar te stellen van afgerond € 15,8 miljoen voor de permanente realisatie van een stadhuis voor de backoffice, frontoffice en het bestuursdomein op Willemsoord 66 en 72 (scenario 3 - permanent);
3. een bijdrage te doen in de investering/activa van Willemsoord B.V. ter hoogte van afgerond € 9.0 miljoen;
4. vrijvallende huisvestingsbudgetten in de periode van 2020-2022 te storten in de reserve nieuwbouw stadhuis;
5. bijbehorende begrotingswijziging (BGW 19.0001) vast te stellen;
6. de door het college van burgemeester en wethouders opgelegde geheimhouding (zie brief AU19.00555) over de financiële bijdrage (ID19.00137) behorende bij de oplegnotitie scenario-onderzoek stadhuis 2018, op grond van artikel 25, derde lid, van de Gemeentewet te bekrachtigen.

Tegen het raadsbesluit heeft eiser bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 15 maart 2019 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiser niet-ontvankelijk verklaard.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Het onderzoek ter zitting heeft op 12 oktober 2020 plaatsgevonden met gebruikmaking van tweezijdige elektronische communicatiemiddelen. Eiser is verschenen door deelname via een telefonische verbinding. Verweerder heeft zich via Skype laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. De rechtbank dient in dit geschil te beoordelen of verweerder terecht het bezwaar van eiser niet-ontvankelijk heeft verklaard.

2.2. Op grond van artikel 8:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan een belanghebbende tegen een besluit beroep instellen bij de bestuursrechter.

Op grond van artikel 7:1 van de Awb dient degene aan wie het recht is toegekend beroep bij een bestuursrechter in te stellen, alvorens beroep in te stellen bezwaar te maken.

Op grond van artikel 1:2, eerste lid, van de Awb wordt onder belanghebbende verstaan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

Op grond van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb wordt onder besluit verstaan een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.

3.1. Het beroep van eiser richt zich allereerst tegen de zinsnede in het raadsbesluit dat het nieuwe stadhuis op de locatie Willemsoord 66 en 72 zal worden gerealiseerd. Volgens eiser is er geen inspraakprocedure over de locatie geweest en wordt de locatie van het nieuwe stadhuis zo via een financieel besluit vastgesteld.

3.2. De locatiebepaling van het nieuwe stadhuis in het raadsbesluit kan niet anders worden geduid dan als een politieke intentie van verweerder om het nieuwe stadhuis op de locatie Willemsoord 66 en 72 te realiseren. Aan die politieke intentie zijn geen gevolgen verbonden die voor een of meer personen juridisch bindende rechtsgevolgen meebrengen en wijziging brengen in hun rechten of plichten. In zoverre is het raadsbesluit geen besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb omdat de locatiebepaling niet op *rechtsgevolg* is gericht. Pas indien sprake is van een met die plaatsbepaling samenhangend besluit waardoor wijziging wordt gebracht in de rechten of verplichtingen van een of meer personen kan sprake zijn van een voor bezwaar en beroep vatbaar besluit. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een (wijziging van een) bestemmingsplan waarin die plaatsbepaling een rol speelt of de verlening van vergunningen, waaronder een omgevingsvergunning, om op die locatie het stadhuis te gaan bouwen. Eerst dan zal sprake zijn van een besluit met rechtsgevolg. Dit betekent dat nu het raadsbesluit ten aanzien van de bepaling van de locatie voor het nieuw te bouwen stadhuis geen besluit is in de zin van artikel 1:3 Awb, verweerder het bezwaar van eiser, onder toepassing van artikel 8:1 in samenhang gelezen met artikel 7:1 vAwb, in zoverre terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard. Dat neemt overigens niet weg, dat eiser wel politieke middelen – zoals het petitierecht - kon inzetten en blijkens het dossier ook heeft ingezet, om de politieke besluitvorming te beïnvloeden.

3.3. Verder voert eiser aan dat zijn beroep is gericht tegen het verlenen van een investeringskrediet van afgerond € 15,8 miljoen voor de realisatie van het stadhuis op de locatie Willemsoord 66 en 72. De burger heeft, aldus eiser, belang bij de wijze waarop een groot bedrag aan gemeenschapsgeld wordt besteed door politici.

3.4. Het raadsbesluit is ten aanzien van het investeringskrediet een begrotingsbesluit. Dit besluit raakt alleen de interne (financiële) verhouding tussen de raad en het college van

burgemeester en wethouders. Eiser wordt daar als burger niet rechtstreeks persoonlijk door getroffen en is dan ook geen belanghebbende bij dit besluit. Het betreffende financiële besluit is ook niet een hem persoonlijk betreffende financiële beslissing. Zijn stelling dat alle burgers van een gemeente in algemene zin belang hebben bij besluiten over de gemeentelijke begroting, maakt dat niet anders. Dit maakt dat verweerder het bezwaar van eiser tegen het investeringskrediet ook terecht met toepassing van artikel 8:1 en 7:1 van de Awb niet-ontvankelijk heeft verklaard.

3.5. Tot slot voert eiser aan dat verweerder zijn bezwaarschrift niet heeft behandeld.

3.6. Ook deze grond van eiser kan niet kan slagen, omdat verweerder immers een besluit op bezwaar heeft genomen. Weliswaar heeft verweerder op formele gronden het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk geacht waardoor hij aan de beoordeling van de inhoud van het bewaarschrift niet is toegekomen, maar dat maakt niet dat geoordeeld kan worden dat het bezwaarschrift niet is behandeld. Omdat verweerder het bezwaar gelet op het hiervoor is overwogen terecht kennelijk niet-ontvankelijk heeft geacht, mocht verweerder onder toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder a, van de Awb ook afzien van het horen van eiser in bezwaar.

3.7. Nu verweerder het bezwaar terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard, komt de rechtbank aan de beoordeling van de overige gronden van eiser niet toe.

4. Het beroep is ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.H.M. Bruin, rechter, in aanwezigheid van D.M.M. Luijckx, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 9 november 2020.

De griffier is verhinderd te tekenen.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

13 NOV. 2020

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.